

Въпросът за потвърдѣніе-то на Нашата Іерархія ще се реши, като ся избере новъ Гръцкѣй Патрикъ, и това като узнайте излишно е, мислимы, да Ви напомнимъ, че това избиране е чуждо за насъ и като такова, че ще го докажете не ся съмнѣвамы и въ тоя случай, дѣту прилича; безъ по важно като Ви поздравявамы, оставамы ваши доброжелатели.

Цариградъ, 1-й Августъ 1860

Повременна-та комисія на Народната сѣшнѣ: Хр. П. Тъпчилеша, х Н х. Диму Минчооглу, Д. Ив. Гешоолу, (Макариополски) Иларионъ, Пржедебившій Велескїй Ауксентїа.

(Изъ в. Миръ, бр. 10500, стр. 3).

Севлиевци и заточението на българскитѣ владии.

Когато се почва по усилено църковната борба, севлиевци застанаха на страната на българскитѣ дейци въ Цариградъ, както сж посочени въ по-горното писмо. Когато „грѣцкитѣ владии проклели българитѣ“, на 19 мартъ 1861 година севлиевци изпращатъ едно писмо до Иларионъ Макариополски въ Цариградъ като водителъ на национално-църковното ни движение противъ грѣцитѣ, което писмо е наречено протестъ и е изготвено отъ Попъ Марина.

Ваше Всесвятѣшество!

По премного се наскърбихме сички мели и големи, като прочетохмы въ вѣстници-тѣ зарадъ Вашето изверженіе, презрѣніе и отлученіе отъ Гръцкїятъ Патрикъ и отъ синодъ-атъ му И това ли дочекахмы отъ тѣхъ нѣ? Но тѣ, по добре сторили и за тѣхъ и за насъ, като сж постижли тѣй: зашто дето просятъ Българи-тѣ Іерархія, не сте причинж-ж Ваше Всесвятѣшество, но наши-тѣ откоleshни желанія, наши-тѣ жалби, които отправихмы чрезъ Васъ до Высоко-то Правителство: Слѣдователно дето отлжчватъ, отвргаватъ и прокълнаватъ Васъ, то значи чи отлучаватъ и прокълнжватъ сичкиятъ Български народъ, който се отправуваше до Васъ, да настоявате! Кога е тѣй, тѣ подобре сторили, като сж ни проклели: зашто и ни тѣхъ ще да прокълнемъ, и нещемъ имъ веке тѣхна-та благословія, далеко да е отъ насъ, и не имъ познавамы клетви-тѣ, нито имъ пжжъ щемъ Епископи-тѣ; Но заедно съ Васъ отлжчени, ще да чакамы отъ сега нататакъ и благословія и сичко отъ Васъ: За това направихми съборно писмо сички Севлиевци съ кжжж-тж заедно и го отправямы до Васъ, да явите, нашите желанія на Честно-то Правителство. И увѣрени сме, че Милостивїй-атъ ны Самодържець, Султанъ Абдулъ Меджитъ Ефенди нашъ, на когото Все-вышній Богъ да съхрани здравіе-то на многая лѣта и Царство-то му непобѣдимо, нѣма да ни презрѣ жалби-тѣ. И тѣй като Ви оставямы признателны на невинность тж, умственно цѣлувамы Свята-та Вашж дѣсницж, и Ви оставямы съ благоговѣйни надѣжди.

1861 Мартъ 13-го. (Следватъ подписитѣ и печатитѣ).